

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.421 van 15 mei 2014
in de zaak A. 212.463/XII-7662**

In zake: de BVBA BUKA 2000
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Ilse CUYPERS en Nathalie JONCKHEERE
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Mechelsesteenweg 64/B101
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD ANTWERPEN, vertegenwoordigd door:
1. het college van burgemeester en schepenen
2. de burgemeester

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 12 mei 2014, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van 5 mei 2014 van de burgemeester van de Stad Antwerpen houdende verbod van uitbating van de instelling ‘Publik’, gelegen aan de Lange Brilstraat 12 te 2000 Antwerpen, gedurende twee weekends, telkens vanaf 22u tot 7 u, met name van vrijdag 9 mei tot en met maandag 12 mei en van vrijdag 16 mei tot en met maandag 19 mei (referentie: SL/BII/67 en SL/BH/67- stuk 1)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 mei 2014, om 10.00 uur.

Staatsraad Geert Debersaques heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Ilse Cuypers, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Jim Deridder, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Sofie De Doncker heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekende partij baat een dansgelegenheid uit te Antwerpen gekend onder de naam “Publik”.

3.2. Op 5 mei 2014 beslist de burgemeester van de stad Antwerpen “dat het verboden is in de instelling, gekend en/of genoemd PUBLIK, gelegen aan de Lange Brilstraat 12 te 2000 Antwerpen enige vorm van uitbating of activiteit uit te oefenen gedurende twee weekends, telkens vanaf 22.00 uur tot 07.00 uur:

- van vrijdag 9 mei 2014 om 22.00 uur tot en met zaterdag 10 mei 2014 om 07.00 uur;
- van zaterdag 10 mei 2014 om 22.00 uur tot en met zondag 11 mei 2014 om 07.00 uur;
- van zondag 11 mei 2014 om 22.00 uur tot en met maandag 12 mei 2014 om 07.00 uur.
- van vrijdag 16 mei 2014 om 22.00 uur tot en met zaterdag 17 mei 2014 om 07.00 uur;
- van zaterdag 17 mei 2014 om 22.00 uur tot en met zondag 18 mei 2014 om 07.00 uur;
- van zondag 18 mei 2014 om 22.00 uur tot en met maandag 19 mei 2014 om 07.00 uur.”

Dit is de bestreden beslissing. Ze is gemotiveerd als volgt:

“Feiten en context

De bvba BUKA 2000 (kbo nr. 04866.500.813), met maatschappelijke zetel in de Lange Brilstraat 12 2000 Antwerpen, baat de dansgelegenheid uit, gekend en/of genoemd PUBLIK. De zaakvoerder is de heer Herman Poupaert.

Administratieve akte 02/0896/14 van 12 februari 2014

De politie deed verslag van de volgend historiek:

Zaterdag 08 februari 2014 te 01:52 uur

Er vindt een ernstige vechtpartij plaats in de inrichting. Er is sprake van 2 bezoekers die andere bezoekers lastig vallen. Zij worden buitengezet door de portiers van de inrichting. Aan de deur komt het tot handgemeen tussen de betrokken bezoekers, de 3 portiers en de eigenaar van de zaak. Hierbij wordt een van de bezoekers zeer ernstig gekwetst zodat een ziekenwagen en een MUG ter plaatste diende te komen. Het slachtoffer wordt naar het ziekenhuis gebracht waar door de arts een attest met de vermelding 'Ernstige verwondingen met levensgevaar' wordt afgeleverd. De uitbater en de drie betrokken portiers worden aangehouden en voorgeleid. De aanhouding wordt bevestigd voor een van de portiers en de drie anderen worden in vrijheid gesteld. De feiten speelden zich af in het zicht van de camera's en de beelden hiervan worden in beslag genomen. (Proces-verbaal AN.43.LB.019321/2014)

Administratieve akte 044092/14 van 1 april 2014

Zondag 30 maart 2014 te 01.30 uur

Er staat een man met bebloed aangezicht buiten voor de inrichting, Een ambulance moet hiervoor ter plaatse komen. Het slachtoffer kan niet vertellen wie hem een slag op het hoofd heeft gegeven en een confrontatie met de officiële portier van PUBLIK was negatief. (Proces-verbaal AN.43LB.044342/2014)

Procedure

Met betrekking tot de feiten van aangehaald in Administratieve akte 020896/14

In het kader van de beginselen van behoorlijk bestuur en om de betrokkene de gelegenheid te geven nuttig voor zijn belangen op te komen, werd de bvba BUKA 2000, met maatschappelijke zetel in de Lange Brilstraat 12,2000 Antwerpen, met een brief van 7 maart 2014, in kennis gesteld van het voornemen van de burgemeester om dansgelegenheid PUBLIK gelegen in de Lange Brilstraat 12,2000 Antwerpen, tijdelijk te sluiten op grond van artikel 134quater van de Nieuwe Gemeentewet. Er werd haar de mogelijkheid geboden om gehoord te worden en inzage van het dossier te nemen, al dan niet met bijstand van een raadsman.

Op woensdag 19 maart 2014 om 13.00 uur werd de uitbaatster gehoord. Zij werd vertegenwoordigd door diens zaakvoerder, de heer Herman Poupaert.

Hiervan werd verslag opgemaakt als volgt: “Betrokkene neemt vooraf inzage in het gehele dossier.

De inrichting Publik is open op volgende dagen, vaak op vrijdag, zaterdag altijd en andere dagen van de week sporadisch. De inrichting opent haar deuren om 11 's avonds. Van zaterdag op zondag tot 6.30 uur. Van vrijdag op zaterdag: afhankelijk van de externe organisatie, huurders van de club, vb. personeelsfeesten van bedrijven. De zaak is dan gedurende zeven uur open. Dit is contractueel vastgelegd met de huurders. Het cliënteel is divers.

De vennootschap Buka 2000, beschikt over haar eigen vergunde portiers, die in dienstverband werken met een arbeidsovereenkomst. De portiers volgen geregeld cursussen om hun beroep te kunnen uitoefenen, zoals agressiebeheersing sensu latu. Ze zijn volledig opgeleid.

Met betrekking tot de feiten an sich, verwijst hij naar de camera beelden die genomen zijn die bewust avond:

Twee bezoekers vielen klanten lastig. Zij waren onder invloed van cocaïne en alcohol. Naar aanleiding van klachten van deze klanten, werden deze twee bezoekers door de portiers uit te zaak gezet. Betrokkene stelt dat deze handeling correct verliep (cfr beelden).

Betrokkene stelt dat de twee bezoekers buiten gingen en terugkeerden. Mogelijk kwamen ze hun jas halen. Ze stelden zich plots agressief, zij vielen de portiers aan. Hierop verdedigde de portiers zich. Door een slag van de portiers is een van de belagende bezoekers buiten bewustzijn geraakt. Dat het slachtoffer bewusteloos werd kan te wijten zijn aan de val, maar ook aan de drugs (cocaïne), en alcoholintoxicatie. Dit laatste heeft de wetsdokter vastgesteld.

De tweede bezoeker heeft ook slagen toegebracht. De portiers hebben hem ook buiten gezet. Deze persoon was alleszins niet gewond.

Betrokkene stelt dat de bewusteloze man, buiten werd gedragen. Hij heeft daarop gebeld naar de alarmcentrale. Tijdens zijn telefonisch gesprek werd hij verder belaagd door de niet gewonde persoon.

Betrokkene stelt dat de zaakvoerder, twee portiers en de tweede belager werden aangehouden voor verhoor. Dit staat verkeerd in de administratieve akte.

Betrokkene haalt aan dat hij zich daags nadien moest verantwoorden voor de onderzoekers, dit ligt hem zwaar op de maag. Hij werd aangehouden omdat een attest van ‘levensgevaar’ van het slachtoffer werd afgegeven. Dit attest werd reeds na een uur ingetrokken, maar dit blijkt niet uit de administratieve akte. De politie is gehouden zowel de feiten a décharge te vermelden. Deze houding van de politie is niet correct.

Journalisten hebben betrokkene gecontacteerd om zijn relaas over de feiten te horen. Hij heeft hen te woord gestaan omtrent deze feiten, en zijn visie erover gegeven.

Betrokkene stelt dat zijn inrichting, sinds korte tijd, meer en meer gelinkt wordt aan overlastfeiten van de buurt (drugs, wildparkeren,...) Met betrekking tot het wildparkeren stelt betrokken dat zondag er altijd een parkeerprobleem heerst in de buurt van de inrichting.

Betrokkene is sinds 95 uitbater van Café au Lait. Hij stelt dat commissaris Lambrechts deze uitbating schade heeft berokkend. Commissaris Lambrechts heeft de inrichting verzegeld omwille van één klant die een joint op zak had. Betrokkene is samen met zijn raadsman aan het bekijken of eventueel schadevergoeding kan geëist worden. Betrokkene had in het verleden voor deze uitbating een terrasvergunning aangevraagd. Op advies van commissaris Lambrechts werd zijn aanvraag geweigerd, spijts dat de buurzaken er wel over beschikken. Betrokkene heeft een nieuwe aanvraag ingediend, en waarschijnlijk zal hem nu wel een terrassenvergunning worden verleend.

Concrete te nemen maatregelen van betrokkene:

Betrokkene stelt dat dronkenschap duidelijk zichtbaar is, echter cocaïnegebruik niet. Betrokkene gaat in de toekomst hierop beter controleren. Betrokkene kan zijn portiers en hemzelf niets verwijten. Ze hebben correct gereageerd. Ze hebben getracht om deze bezoekers te kalmeren. Ze waren echter zeer hitsig en onder invloed. De portiers hebben gereageerd uit zelfverdediging. Dit gaat om een extreme situatie. Sedert 2009 is zo 'n situatie niet voorgekomen. De zaak bestaat al langer en is geenszins gekend voor overlast. Extra maatregelen lijken betrokkene niet nodig. Wanneer er problemen zijn of wanneer wordt vastgesteld dat er klanten in de toiletten drugs wisselen, worden deze onmiddellijk verwijderd.

Het verslag werd ondertekend door de zaakvoerder, de heer Herman Poupaert, *Omtrent de feiten aangehaald in administratieve akte 044092/14*. In het kader van de beginselen van behoorlijk bestuur en om de betrokkene de gelegenheid te geven nuttig voor zijn belangen op te komen, werd de bvba BUKA 2000, met maatschappelijke zetel in de Lange Brilstraat 12, 2000 Antwerpen, met een brief van 11 april 2014, in kennis gesteld van het voornemen van de burgemeester om dansgelegenheid PUBLIK gelegen in de Lange Brilstraat 12, 2000 Antwerpen, tijdelijk te sluiten op grand van artikel 134quater van de Nieuwe Gemeentewet. Er werd haar de mogelijkheid geboden om gehoord te worden en inzage van het dossier te nemen, al dan niet met bijstand van een raadsman.

Op vrijdag 18 april 2014 om 10.00 uur werd vernoemde bvba BUKA 2000 gehoord. Zij werd vertegenwoordigd door diens zaakvoerder, de heer Poupaert Herman.

Hiervan werd verslag opgemaakt als volgt:

“Betrokkene werd in kennis gesteld van de administratieve akte van de lokale Politie Antwerpen.

Betrokkene meldt dat enkel dronken personen uit de zaak zijn gezet. Zij zijn verderop aan de Stadswaag in een gevecht geraakt met andere mensen. De politie kwam ter plaatse en verwijt ons de oorzaak te zijn van die problemen. Wij hebben daar echter niets mee te maken.

Betrokkene stelt dat hij door de politie geïnterviewd wordt. Zij proberen problemen te linken aan de zaak, doch zonder enige reden. De agenten zeggen zelf dat zij de zaak willen dicht krijgen.

Betrokkene stelt zich de vraag waarom de portiers hier betrokken waren. Daar is thans verder geen probleem mee, zij zijn vergund en volgen bijscholing.

Het gedrag van de politie is pestgedrag, zij moeten die portiers niet als 'zwarte gorilla's' bestempelen".

Het verslag werd ondertekend door de zaakvoerder, de heer Herman Poupaert.

Juridische grond

Regelgeving bevoegdheid

De burgemeester treedt op als bestuurlijke overheid en meer bepaald in het kader van artikel 67 van het Gemeentedecreet en 134quater van de Nieuwe Gemeentewet.

Overeenkomstig deze beide artikelen kan de burgemeester beslissen een voor het publiek toegankelijke inrichting te sluiten voor de duur die hij bepaalt, als de openbare orde in de buurt ervan wordt verstoord naar aanleiding van gedragingen in die inrichting. Die maatregelen zullen onmiddellijk ophouden uitwerking te hebben als ze niet tijdens de eerstvolgende vergadering van het college van burgemeester en schepenen worden bevestigd. De sluiting mag een termijn van drie maanden niet overschrijden.

Regelgeving openbaarheid

[...].

Argumentatie

Concrete gegevens/bewijs van verstoring van openbare orde, met inbegrip van overlast rond de instelling.

De inrichting gekend en/of genoemd PUBLIK is gevestigd aan de Lange Brilstraat 12, 2000 Antwerpen. Zij wordt uitgebaat door de bvba BUKA 2000 met maatschappelijke zetel op hetzelfde adres. De zaakvoerder is de heer Herman Poupaert.

De instelling gaf aanleiding tot verstoring van de openbare orde. Dit blijkt uit de vechtpartij die ontstond tussen klanten, portiers en de zaakvoerder van naar aanleiding van beweerde gedragingen van klanten in de inrichting. Deze vechtpartij speelde zich af in de toegang van de inrichting en was deels zichtbaar vanop de openbare weg. Alleszins werden bezoekers van de inrichting bij het binnen en buiten gaan er rechtstreeks mee geconfronteerd. Door deze vechtpartij werd één van de betrokken klanten ernstig gekwetst. Op de camerabeelden is te zien hoe deze gekwetste persoon naar buiten werd gedragen door aangestelden van uitbaatster en op het voetpad werd achtergelaten in afwachting van de ziekenwagen die door uitbaatster werd opgeroepen. Luidens de verklaring van uitbaatster was deze persoon bewusteloos door een slag van de portier die zich verdedigde. Dit kon ook het gevolg zijn van de val of te wijten zijn aan drugs en alcoholintoxicatie. Blijkbaar deed zich een opnieuw een feit voor op 30 maart 2014. Ook toen werden een aantal personen buitengezet en stond een man met bebloed aangezicht buiten. Ook hiervoor moest een ambulance ter plaatse komen en

werd de openbare orde in de buurt verstoord. Uitbaatster houdt voor dat ze enkele dronken personen uit de zaak zetten, die verderop in de buurt in een gevecht zijn geraakt met ander mensen. Uitbaatster zelf wil hiermee niets te maken hebben.

Uit deze feiten blijkt duidelijk dat de openbare ordeverstoring ontstaat naar aanleiding van gedragingen in de inrichting uitgebaat door de bvba BUKA 2000, ongeacht wie aan de oorsprong ligt van de vechtpartijen, klanten van de inrichting en/of portiers van uitbaatster, die ongewenste klanten buiten zetten en ongeacht of het gedrag van de portiers is ingegeven uit zelfverdediging.

Dat de politie betrokken uitbaatster viseert is niet geloofwaardig en door niets aangetoond. Te meer niet nu betrokken uitbaatster zelf bevestigt dat er zich sedert 2009, - ogenblik waarop de huidige zaakvoerder de leiding nam -, zich geen problemen voordeden. Er is geen aantoonbare reden voorhanden waarom betrokkene nu plots zou geviseerd worden en sedert 2009 nooit.

Gezien de ernst van de feiten van 8 februari 2014 en gezien de feiten van 30 maart 2014 is dus voldoende gebleken dat gedragingen in de inrichting gekend en/of genoemd PUBLIK, gelegen aan de Lange Brilstraat 12, 2000 Antwerpen een orde versturende impact hebben op de buurt rond de inrichting. Ze verhoogt het risico op verstoring van openbare veiligheid en rust in de buurt.

Afweging van de belangen

Een handelszaak heeft het recht om haar uitbating uit te oefenen op de manier zoals zij dat wenst met dien verstande dat hierbij geen afbreuk mag gedaan worden aan de handhaving van de openbare orde en rust.

Ter vrijwaring van de openbare orde en rust kan de burgemeester noodzakelijke beperkingen opleggen voor het uitoefenen van het recht op vrijheid van handel en nijverheid.

De politie heeft een ernstige verstoring van de openbare orde vastgesteld en dit naar aanleiding van de uitbating van de instelling, gekend en/of genoemd PUBLIK, gelegen aan de Lange Brilstraat 12, 2000 Antwerpen.

De instelling is duidelijk een bron van verstoring van de openbare orde. De openbare veiligheid en rust van klanten, omwonenden en voorbijgangers dient gevrijwaard te worden.

Het algemeen belang primeert op het privaat belang van de uitbaatster van een inrichting.

Verantwoording van de maatregel

Het komt de burgemeester toe uit te maken welke maatregel de meest geëigende is om in dit geval de openbare orde te hertellen en te voorkomen dat ze in de toekomst nog kan worden verstoord.

Om dit doel te bereiken is het noodzakelijk een tijdelijke sluiting tijdens bepaalde uren en/of dagen na te streven om de ordeverstoring effectief te doen ophouden. Artikel 67 van het gemeentedecreet voorziet dat de sluiting voor maximum drie maanden kan worden opgelegd.

Uit het dossier blijkt duidelijk dat de inrichting de verstoring van de openbare orde, met inbegrip van overlast, veroorzaakt.

Betrokken uitbaatster acht extra maatregelen niet nodig en meent correct te hebben gehandeld op het beweerd agressief gedrag van klanten. Ze acht het enkel mogelijk om klanten te controleren op dronkenschap. Controle op cocaïnegebruik lijkt haar onmogelijk. Ook omdat ze de oorzaak van de problemen bij de politie legt, die haar zou viseren, blijven bijkomende maatregelen van uitbaatster momenteel uit.

Daarom is het noodzakelijk een sluiting op te leggen op de tijdstippen waarop verstoring van de openbare orde met inbegrip overlast wordt veroorzaakt, opdat betrokkene zelf afdoende concrete maatregelen zal nemen om verstoring van de openbare orde met inbegrip van overlast te verhinderen. De sluiting is nodig om de openbare veiligheid en rust te doen wekeren en het risico hierop te verminderen.

Rekening houdend met de voormelde vaststellingen is het gepast om een sluiting tijdens de nachtelijke uren van twee weekends op te leggen, in acht genomen het gegeven dat uit de vaststellingen blijkt dat de verstoring van de openbare orde, met inbegrip van overlast, vooral 's nachts en tijdens de weekends plaatsvindt.”

3.3. Op eenzijdig verzoekschrift, beveelt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen bij beschikking van 9 mei 2014, in raadkamer gewezen, de “schorsing” van de bestreden beslissing “doch enkel voor zover zij betrekking [heeft] op het verbod enige vorm van uitbating of activiteit uit te oefenen in de instelling genaamd “Publik” in de Lange Brilstraat 12 in Antwerpen, van vrijdag 9 mei 2014 vanaf 22 u tot zaterdag 10 mei 2014 om 7 u.”.

IV. De schorsingsvoorwaarden

4. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement prima facie kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

V. Beoordeling van de ernst van het enige middel

Uiteenzetting van het middel

5. De verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 67 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en 134^{quater} van de nieuwe gemeentewet, van het redelijkheids-, het evenredigheids-, het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel.

In wat als een eerste middelonderdeel kan worden begrepen, betwist de verzoekende partij de feitelijke juistheid van bepaalde feiten in de administratieve akten waarop de bestreden beslissing steunt, alsook betwist zij bepaalde motieven of overwegingen uit de bestreden beslissing.

Wat de beschrijving betreft van de feiten van 8 februari 2014, stelt de verzoekende partij dat het administratief verslag ervan “vreemd genoeg niet vermeldt dat het attest met de vermelding ‘ernstige verwondingen met levensgevaar’ na een uur werd ingetrokken door de behandelende arts”. Evenmin is vermeld dat de betrokken bezoekers onder invloed van alcohol en drugs waren. De verzoekende partij stelt dat de voorstelling van de feiten in dit administratief verslag “toch enigszins verdraaid” is – waarna zij het feitelijk verloop van de gebeurtenissen betwist zoals in de administratieve akte weergegeven en een eigen samenvatting van de feiten weergeeft - om voorts te stellen dat het verslag niet objectief kan worden genoemd, “nu geïnsinueerd wordt dat aan een van de bezoekers een ernstige kwetsuur is toegebracht door de portiers” en dat “bij een correcte weergave van de feiten” dan ook veeleer blijkt dat de verzoekende partij “zich in deze uitermate zorgvuldig heeft opgesteld”. Volgens de verzoekende partij laat haar beleid “geen overmatig alcohol- en druggebruik in de inrichting toe, hetgeen duidelijk blijkt uit het feit dat de portiers hebben ingegrepen naar aanleiding van het belastende gedrag van geïntoxiceerde personen”. Voorts betoogt de verzoekende partij dat het ongenoegen dat haar zaakvoerder ten aanzien van de pers uitte inzake diens aanhouding “bij de politie kwaad bloed heeft gezet en dit voor haar een reden is geweest om de bestuurlijke overheid van de feiten in kennis te stellen”, waarop de verzoekende partij uiteenzet waarom volgens haar dit ongenoegen op het eerste gezicht terecht lijkt. Wat de feiten gebeurd op 30 maart

2014 betreft, zet de verzoekende partij uiteen dat wat haar exploitatie betreft, uit het administratief verslag alleen blijkt dat haar portier in geen geval betrokken was bij het voorval. Zij voert aan dat de portiers opnieuw zorgvuldig hebben gehandeld door personen met ongepast gedrag uit de inrichting te verwijderen. Zij stelt te dezen dat het feit dat “deze personen verderop in de straat zijn beginnen te vechten, [...] de inrichting niet [kan] worden aangewreven”, om te besluiten dat de verwerende partij “het klaarblijkelijk niet nodig heeft gevonden naar aanleiding van het eerste incident maatregelen te treffen, en slechts actie heeft ondernomen naar aanleiding van het tweede (non) incident”.

De verzoekende partij voert tot slot aan dat uit de motivering van de bestreden beslissing moet worden afgeleid dat, naar inschatting van de verwerende partij, niet moet worden nagegaan wie aan de oorzaak ligt van eventuele incidenten in een inrichting en dat dit gegeven irrelevant is bij de beoordeling van een eventuele sluitingsmaatregel. Een dergelijke houding is volgens de verzoekende partij “manifest onredelijk” en “getuigt van onzorgvuldige feitenvinding en besluitvorming”.

In wat als een tweede middelonderdeel kan worden begrepen, betwist de verzoekende partij dat voldaan is aan de toepassingsvoorwaarden van de artikelen 67 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en 134^{quater} nieuwe gemeentewet. De verzoekende partij stelt dat “minstens [moet] worden aangenomen dat deze maatregel het gevolg dient te zijn van enige gedragingen waarin de inrichting ook betrokken is”. Te dezen is volgens haar de verstoring van de openbare orde geenszins ontstaan “naar aanleiding van de uitbating van de instelling Publik”. De feiten wijzen volgens haar uit “dat de verstoring van de openbare orde het gevolg is van het gedrag van bepaalde individuen, waaraan de instelling Publik met man en macht getracht heeft een einde te stellen”.

In wat als een derde middelonderdeel kan worden begrepen betwist de verzoekende partij de evenredigheid van de genomen maatregel. Zij voert vooreerst aan dat de sluiting van de inrichting voor haar een totaalverlies aan inkomsten betekent gedurende twee weekends en dat de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg alvast voor wat de eerste sluitingsdag betreft, heeft gewezen dat deze maatregel manifest onredelijk is. Zij stelt voorts dat de bestreden

beslissing van oordeel is dat de sluiting voor de toekomst zal voorkomen dat de openbare orde wordt verstoord en dat dit betrokkene in staat zal stellen maatregelen te nemen om overlast te verhinderen, maar dat te dezen niet valt in te zien welke maatregelen de burgemeester zich daarbij voorstelt gelet op de maatregelen die de verzoekende partij reeds heeft genomen. De sluitingsmaatregel schiet manifest haar doel voorbij. Hij voorkomt volgens de verzoekende partij op geen enkele wijze mogelijke gelijkaardige incidenten in de toekomst. De incidenten zijn aan haar niet toerekenbaar en “dat discotheekbezoekers verderop in de straat beginnen te vechten, behoort overigens tot de taak van handhaving in hoofde van de politie en betreft geen feit waarvoor de discotheekuitbater de gevolgen dient te dragen”. Volgens de verzoekende partij draagt de bestreden beslissing niet bij tot het herstel van de openbare orde terwijl hij wel veel leed veroorzaakt. Deze schade staat geenszins in verhouding tot de feiten zoals ze zich hebben voorgedaan.

Tot slot betoogt de verzoekende partij dat de bestreden beslissing geheel onredelijk is waar deze werd betekend op 8 mei 2014 om in te gaan op 9 mei 2014.

Beoordeling

Vooraf

6. Het past om eerst het tweede middelonderdeel te beoordelen dat betrekking heeft op de rechtsgrond van de bestreden beslissing. Indien immers blijkt dat de bestreden beslissing zijn rechtsgrond kan vinden in de artikelen 67 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en 134^{quater} van de nieuwe gemeentewet, past het om daarna het eerste onderdeel te beoordelen dat betrekking lijkt te hebben op de aangevoerde materiële motivering en zorgvuldige feitenvinding.

Tweede onderdeel

7. De bestreden beslissing heeft als rechtsgrond artikel 67 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en artikel 134^{quater} van de nieuwe gemeentewet. Luidens die bepalingen kan de burgemeester een voor het publiek

toegankelijke inrichting sluiten als de openbare orde in de buurt ervan wordt verstoord door of naar aanleiding van gedragingen in die inrichting. De bedoelde “openbare orde” is de materiële openbare orde. Voor het optreden van de burgemeester lijkt derhalve een “link” tussen de ordeverstoring en de inrichting noodzakelijk maar voldoende.

De sluiting is geen bestraffende maatregel. Het betreft de uitvoering van de algemene administratieve politie om een specifieke situatie van openbare ordeverstoring tegen te gaan, en is derhalve een preventieve politiemaatregel en geen administratieve sanctie. Uit het preventieve karakter van de maatregel volgt dat het onbelangrijk is of de inrichting “schuld” heeft aan de ordeverstoring.

8. Uit de formele motivering van de bestreden beslissing (*supra*, punt 3.2.), blijkt dat deze voor het bewijs dat de openbare orde verstoord wordt door of naar aanleiding van de gedragingen in de inrichting van de verzoekende partij, steunt op twee recente incidenten. De eerste betreft de vechtpartij die op 8 februari 2014 plaatsvond. Het tweede incident deed zich voor op 30 maart 2014.

Ten minste in de huidige stand van zaken ziet de Raad van State wat het incident betreft op 8 februari 2014, geen redenen om te betwijfelen dat, zoals in de bestreden beslissing wordt gesteld, een vechtpartij “ontstond tussen klanten, portiers en de zaakvoerder van naar aanleiding van beweerde gedragingen van klanten in de inrichting”, dat een klant ernstig werd gekwetst en naar buiten werd gedragen in afwachting van de ziekenwagen. Alvast lijkt er wat dit incident betreft, een link te bestaan tussen de ordeverstoring in de buurt van de inrichting en de inrichting van de verzoekende partij.

Ook inzake het tweede incident - waarvan niet ernstig wordt betwist dat de uitbater van de inrichting een aantal dronken klanten van de inrichting had buitengezet, waarop die verderop in de buurt in een gevecht zijn geraakt met andere, waarna een man met bebloed aangezicht buitenstond en dat ook een ambulance ter plaatse kwam betref die door de portiers uit de inrichting werd gezet - mag het bestaan van de noodzakelijke link worden aangenomen tussen de ordeverstoring in de buurt van de inrichting en de inrichting. In deze

stand van het geding lijkt het aannemelijk dat het doen of laten vertrekken van klanten in dronken toestand, in oorzakelijk verband kan worden gebracht met de concrete ordeverstoring die zich buiten de inrichting heeft voorgedaan.

9. Uit wat voorafgaat volgt dat mag worden aangenomen dat de burgemeester in de voorwaarden verkeerde waarin hij artikel 67 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en artikel 134^{quater} van de nieuwe gemeentewet kon toepassen.

Die conclusie wordt niet in het gedrang gebracht door het argument van de verzoekende partij wat het tweede incident betreft, dat zij zorgvuldig heeft gehandeld door personen met ongepast gedrag uit de inrichting te verwijderen en dat het feit dat deze personen verderop in de straat zijn beginnen vechten, haar niet kan worden aangewreven. De bestreden beslissing zijnde een preventieve politiemaatregel waarbij aldus geen uitspraak wordt gedaan over schuld, fout of aansprakelijkheid van de exploitant van de inrichting, is het derhalve voor de toepassing van de geschonden geachte bepalingen niet ter zake wie “schuld” treft bij de ordeverstoring. Het voormelde verband volstaat en in deze stand van het geding mag worden aangenomen dat dit er is wat beide incidenten betreft.

10. De vraag of deze incidenten steunen op feitelijk aanvaardbare motieven maakt het voorwerp uit van het onderzoek van het eerste onderdeel.

11. Het tweede onderdeel is niet ernstig.

Eerste onderdeel

12. Zoals reeds is gesteld, is de bestreden beslissing een preventieve politiemaatregel bevolen door de burgemeester. Deze beschikt bij de uitoefening van deze bevoegdheid over een discretionaire bevoegdheid, zowel op het stuk van de bewezenverklaring als op het vlak van de kwalificatie ervan.

Het komt aan de Raad van State binnen het raam van zijn wettigheidsstoezicht niet toe om zelf een beoordeling te maken van het bewezen zijn van de ten laste gelegde feiten, noch van de kwalificatie ervan. De Raad van State is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de verwerende partij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan op zorgvuldige wijze tot haar besluit is gekomen.

13. Zoals bleek bij de bespreking van het tweede middelonderdeel, steunt de vaststelling van de verwerende partij dat “de instelling [...] aanleiding [gaf] tot verstoring van de openbare orde”, op beide hiervoor aangehaalde incidenten. Het zich voorgedaan hebben van beide incidenten wordt overigens niet betwist door de verzoekende partij. De kritiek van de verzoekende partij wat het eerste incident betreft dat niet is vermeld dat het “attest van levensgevaar” korte tijd nadien werd ingetrokken en dat geen melding werd gemaakt van het feit dat de betrokken bezoekers onder invloed waren van alcohol en drugs, is te dezen niet relevant. De vaststelling dat er sprake is van een verstoring van de openbare orde en van de link met de inrichting is te dezen niet rechtstreeks verbonden met de ernst van de verwondingen noch met het al dan niet onder invloed zijn van de betrokken bezoekers. Evenmin is de door de verzoekende partij beweerde “verdraaiing” van de feiten relevant, daar de voorstelling van de feiten die de verzoekende partij thans geeft, niet vermag de vaststelling in de bestreden beslissing te weerleggen dat door die feiten een openbareordeverstoring is ontstaan naar aanleiding van gedragingen in de inrichting van de verzoekende partij. In dit kader is de kritiek die de verzoekende partij uit op de voorstelling van de feiten, niet ter zake. Hetzelfde geldt voor de enkele bewering van de verzoekende partij dat het ventileren van het ongenoegen van haar zaakvoerder in de pers, “bij de politie kwaad bloed heeft gezet”, los van de vaststelling dat de verzoekende partij zich ter zake beperkt tot een blote bewering waarvan ieder begin van bewijs ontbreekt. Voorts belet de enkele omstandigheid dat geen maatregel is genomen naar aanleiding van het eerste incident op zich niet dat de bestreden beslissing thans tot de conclusie komt dat deze feiten de openbare orde verstoren rond de inrichting naar aanleiding van gedragingen in de inrichting. Tot slot is de kritiek van de verzoekende partij dat de verwerende partij niet nagaat wie aan de oorzaak ligt van de eventuele incidenten evenmin dienend. Zoals bij de bespreking van het tweede middelonderdeel is vastgesteld, staat bij de bestreden beslissing de schuldvraag niet centraal, zodat het

niet “manifest onredelijk” is, noch “getuigt van onzorgvuldige feitenvinding en besluitvorming” om geen rekening te houden met wie aan de oorsprong lag van de vechtpartijen.

Uit wat voorafgaat volgt dat de feitelijke kritiek van de verzoekende partij op de beide incidenten waarop de bestreden beslissing steunt, weliswaar blijkt geeft van een andere beoordeling van de zaak dan de verwerende partij, maar de verzoekende partij maakt hiermee niet aannemelijk dat deze in verband met de beoordeling van de feiten en de kwalificatie ervan, tot een conclusie is gekomen die in strijd is met de aangevoerde materiële motiveringsplicht of het zorgvuldigheidsbeginsel.

14. Het eerste onderdeel is niet ernstig.

Derde onderdeel

15. Zoals hiervoor is gesteld, is de bestreden beslissing een preventieve politiemaatregel. Bepalend is dat de door de burgemeester bevolen sluiting op grond van artikel 67 van het gemeentedecreet van 15 juli 2005 en van artikel 134^{quater} van de nieuwe gemeentewet, een termijn van drie maanden niet mag overschrijden. De burgemeester heeft te dezen een ruime appreciatiebevoegdheid, maar bij de uitoefening ervan en bij de bepaling van de duur van de opgelegde maatregel, dient hij de proportionaliteit in acht te nemen.

De eerbieding van het proportionaliteitsbeginsel in zaken als de voorliggende komt er essentieel op neer dat de opgelegde maatregel niet verder mag gaan dan noodzakelijk is uit een oogpunt van herstel van de openbare orde.

16. In wezen ziet de verzoekende partij de onredelijkheid in het feit dat de bestreden beslissing niet bijdraagt tot het herstel van de openbare orde, terwijl hij haar wel veel leed veroorzaakt, zodat de schade geenszins in verhouding staat tot de feiten zoals ze zich hebben voorgedaan.

Anders dan de verzoekende partij lijkt te denken, is ter beoordeling van die proportionaliteit niet het nadeel dat zij lijdt maatgevend, maar wel hetgeen noodzakelijk is voor de nagestreefde toekomstbeveiliging, opdat er zich geen nieuwe verstoring van de openbare orde voordoet door gedragingen in haar inrichting. Op zich maakt de omstandigheid dat de politiemaatregel leed veroorzaakt aan de verzoekende partij niet dat de overheid te dezen op een onrechtmatige wijze de bestreden sluiting heeft opgelegd. Voorts geeft de blote, niet-onderbouwde, bewering dat de bestreden beslissing niet zou bijdragen tot het herstel van de openbare orde, weliswaar blijk van een andere beoordeling van de zaak dan de burgemeester, maar de verzoekende partij maakt hiermee niet aannemelijk dat de opgelegde maatregel beperkt tot de nachtelijke uren van twee weekends, verder gaat dan noodzakelijk is vanuit het oogpunt van herstel van de openbare orde.

17. Tot slot beroept de verzoekende partij zich op een volgens haar onwettige want te korte betekening om te besluiten tot de “gehele onredelijkheid” van de bestreden beslissing.

Een gebrek in de betekening of kennisgeving van een administratieve beslissing heeft geen invloed op de wettigheid van de akte zelf. Het betekenen van een beslissing heeft niets meer te maken met het beslissingsproces zelf, noch met de akte als dusdanig. Deze is reeds tot stand gekomen. Aangezien de betekening niet meer kan inwerken op de inhoud van de beslissing, kan de wijze waarop die is geschied, het besluit zelf niet meer “geheel onredelijk” maken. De betekening behoort immers tot de uitvoering van de beslissing en kan enkel tot gevolg hebben dat de beroepstermijn tegen dat besluit niet begint te lopen. Ze vormt aldus geen gebrek dat de geldigheid van die beslissing aantast en kan dus geen middel tot vernietiging zijn.

18. Het derde onderdeel is niet ernstig.

19. Het enige middel is niet ernstig.

VI. Conclusie

20. Uit wat voorafgaat volgt dat de verzoekende partij niet minstens één ernstig middel heeft aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

VII. Rechtsplegingsvergoeding

21. De verwerende partij vraagt dat de verzoekende partij, op grond van artikel 30/1 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, zou worden veroordeeld tot betaling van een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro.

Overeenkomstig artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

Artikel 67 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’, krachtens artikel 4 van het koninklijk besluit van 28 maart 2014 ‘betreffende de rechtsplegingvergoeding bedoeld in artikel 30/1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State van 12 januari 1973’ toepasselijk op de procedures in het administratief kort geding zoals de onderhavige, en krachtens artikel 9 van dat besluit in werking getreden op 2 april 2014 voor vorderingen ingesteld te rekenen vanaf die datum, is van toepassing op de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Dit artikel 67 bepaalt:

“§ 1. Het basisbedrag van de rechtsplegingvergoeding bedraagt 700 euro, het minimumbedrag 140 euro en het maximumbedrag 1.400 euro.

In afwijking van het voorgaande lid bedraagt het maximumbedrag 2.800 euro voor de geschillen betreffende de regelgeving inzake de overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten”.

22. Er is aldus grond om met toepassing van deze bepaling te dezen het door de verwerende partij gevorderde basisbedrag van 700 euro toe te kennen, nu zij door de verwerping van de vordering tot schorsing als in het gelijk gestelde partij dient te worden beschouwd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 200 euro rolrecht en een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro, verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 mei 2014,
door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Geert Debersaques,	staatsraad,
	waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Geert Debersaques